

**Lenka Nádvorníková: Literární zobrazení totality z hlediska výuky na střední škole
(posudek vedoucího diplomové práce)**

Lenka Nádvorníková předložila užitečnou práci, která jako výsledek může nabídnout nejen úspěšnou obhajobu pro ni, ale také užitečný a produktivní materiál pro výuku moderní české literatury; ať už její vlastní, anebo stávajících pedagogů.

Základním rámcem celé práce byla konceptualizace vztahu mezi literárním zobrazením v rámci fikčního světa textu a „skutečným“ repertoárem aktuálního světa. Zde se diplomantka ocitla v nevýhodné pozici, protože složité a teoreticky vydatné téma reprezentace v literatuře je takřka naprosto zanedbáno soudobou českou literární vědou. Stejně tak i obecný stav české historiografie víceméně ignoruje radikální diskuse na toto téma, které od konce 60. let podněcovali Michel Foucault, Hayden White či Wolfgang Iser, stejně jako různé odnože teorie fikčních světů. Diplomantka se této problematiky tudíž dotkla jen okrajově, což činí její práci poněkud metodologicky křehkou. Zároveň je ovšem jasné, že kdyby si měla alespoň trochu uceleně dané téma metodologicky vyřešit, musela by napsat diplomovou práci na toto téma, a ne na téma zvolené.

Tento metodologický handicap je nahrazen diplomantčinou snahou vyjít tedy spíše z pragmatických rámců: Rámcový vzdělávací program, poptávka po propojení různých předmětů, zájem o nedávnou historii. Zde nabízí dobře vybrané a adekvátně interpretačně okomentované literární texty, které zobrazují klíčové entity aktuálního světa českého stalinismu 50. let. Jejich využitelnost pro výuku je myslím evidentní, stejně jako diplomantčin způsob práce s nimi, který respektuje jejich literárnost.

Práce jako celek vyhovuje z mého pohledu požadavkům kladeným na diplomové práce. Má poměrně ucelenou metodologii, styl i dikci, pracuje adekvátně s pramennou i sekundární literaturou. Jako jistou rezervu vnímám nicméně jazykovou, ale i myšlenkovou nedotaženost: Na práci je vidět, že jí chybí ještě jedno čtení, s odstupem, který by umožnil vidět jak překlepy, nedodělky, tak někdy i příliš zkrácené formulace. Tento handicap spadá jak na diplomantčina, tak na má bedra: Domníval jsem se, že tyto jevové, nicméně podstatné opominutí v textu sama vycytá.

Práci považuji za adekvátní úrovni obhajovaných magisterských prací na našem ústavu a doporučuji ji k obhajobě.

V Praze dne 26. 1. 2009

Prof. PhDr. Petr Bílek, CSc.